'शरीरस्य शौर्यादिगुणयोगं इव' इति शेषः । श्लेषः समाधिरौदार्यं प्रसाद इति ये पुनः ॥ ९॥ गुणाश्चिरंतनैरुक्ता ओजस्यन्तर्भवन्ति ते ।

अोजिस मेक्तया ओजःपदवाच्ये शब्द(अर्थ)धर्मविशेषे । तत्र श्लेषो बहूनामपि पदानामेकपदवद्भासनात्मा । यथा—

'उन्मज्जज्ज्कुञ्जरेन्द्ररभसास्पालानुबन्घोद्धताः सर्वाः पर्वतकंदरोदरभुवः कुर्वन्यतिष्वानिनीः ।

व्यञ्जकदोषाभावयोरन्तर्भावयति—श्लेष इति । भत्तया लक्षणया । ओजःप-दवाच्ये ओजःपदप्रतिपाये । चित्तविस्ताररूपे ओजस्यन्तर्भावासंभवादिति भावः । शब्दधर्मविशेषे वन्धगाढत्वरूपे । अत्रार्थपदं चिन्त्यम् । अर्थधर्मे प्रौढ-त्वलप ओजिस शन्दक्षेपादीनामन्तर्भावासंभवात्। एकपद्वदिति । संध्यादि-वृशादनैकपदानामुचारणकालमेदः स्पष्टं नावभासत इत्यर्थः । केचित्तु-'समासा-भावात्' इति व्याचक्षते । तन्न । वामनोपद्शितस्य असमासत्वेऽपि 'अस्त्युत्तरस्यां दिशि देवतात्मा' इति श्लेषोदाहरणस्य समाससत्त्वेऽपि 'तिडित्कपिलमाकाशं--' इलादी श्रेषप्रत्युदाहरणस्य वासंगलापत्तेः । 'अस्ति भयमस्ति कौतुकमस्ति च मन्दाक्षमस्ति चोत्कण्ठा । वालानां प्रणयिजने भावः कोऽप्येष नैकरसः ॥' इति प्राचीनान्तरदत्तोदाहरणस्यासंप्रहापत्तेश्व ॥ उन्मजादिति । प्रलयकालीनसमुद्रव-णैनमिदम् । यथायं सिन्धुसंबन्धी ध्वनिरुचरति तथेयं वेला विक्रतसिन्धुजलसुद्ग-च्छति । 'अब्ध्यम्बुविकृतौ वेछा कालमर्यादयोरपि' इत्यमरः । उभयोः साधर्म्य-माह—उन्मज्जदिति । उन्मज्जतां जलकुक्षरेन्द्राणां रमसेन वेगेन य आस्फालो जलाभिघातजन्यशब्दस्तस्यानुबन्धेन उद्धता उद्घटाः । पक्षे-येषां रभसेन हर्षेण य भास्फाल उत्थानव्यापारातिशयस्तस्यानुबन्धेन आरम्मेण उद्धता उद्गताः । प्रति-ध्वानिनीः प्रतिशब्दान्विताः । पक्षे-प्रतिष्वानिनीः शब्दनिरुद्धाः जत्पूर्णेन

पाय । शब्दार्थं धर्मिवशेषे बन्धगाढत्वादो । अन्तर्भवन्ति अमिन्नतया वर्तन्ते । बहूनामिति । संथिवशादेकपदवत्प्रतीतिरूपः । उन्मज्जदिति । इयं वेला समुद्रजलं तथोद्रच्छित यथायं ध्वनिरुचैश्चरति । कीष्ट्रक् । उन्मज्जन्तो ये जलकुक्षरेन्द्रा जलहस्तिश्रेष्ठास्तेषां रभता-स्फालानुबन्धेन वेगजनितस्फालातिशयेन उद्धता उत्कटाः । प्रतिध्वानिनीः प्रतिश्वस्युक्ताः ।

^{2.&#}x27;-योगः' इति नास्ति क-ख-पुद्धकयोः. २. 'भक्त्या' इति क-पुद्धके नास्ति. साहि ० ३९